

holdig og ikkekulsyreholdig. Så selvfølgelig findes der en klar konkurrence mellem de her ting, selv om man i besvarelsenerne til udvalget påstår, at det kender man ikke noget til. Men så gå ned og kig i butikkerne. Varerne står på hylderne og udsættes daglig for en ganske kraftig konkurrence.

Det sidste jeg skal nå at sige, inden lampen for alvor lyser rødt, er, at man ikke har taget højde for det forhold, som vi blev præsenteret for ved den gamle afgift: at der faktisk er nogle virksomheder, som har en god og fornuftig industri, som går ud på, at de renser plasticdunke, så de kan genbruges. Dem skal man sørge for at præmiere og ikke, som man nu gør, straffe.

Med disse velvalgte bemærkninger må jeg sige, at afhængig af, hvordan udvalgsarbejdet forløber, er vi på nuværende tidspunkt mest modstander af forslaget.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg tror, at vi alle hurtigt kan blive enige om, at vi må begrænse brugen af forskellig emballage.

Er det her forslag så klogt skruet sammen? Er det sådan, at man virkelig har tænkt i miljøbaner, da man skruede dette lovforslag sammen? Det synes jeg desværre ikke det bærer præg af. Det bærer præg af, at man har været for vilkårlig. F.eks. siger ministeren i sin fremsættelse:

»Der foreslås endelig nedsættelse af den afgiftsgodtgørelse, der ydes ved udførsel af vinflasker m.v. til genpåfyldning i udlandet. Godtgørelsen er i dag 100 pct., hvilket foreslås nedsat til 80 pct.«

Vi har fået beskrevet af forskellige i Skatte- og Afgiftsudvalget, hvilket følger det vil få. Vi er selvfølgelig spændt på at se ministerens kommentarer til de henvendelser.

Men hvis ellers det er nogenlunde rigtigt, hvad disse henvendelser har demonstreret for os, mister man klart en miljøeffekt ved at ændre satsen, som regeringen her lægger op til.

Vi har også fået demonstreret andre ting i Skatteudvalget, og når jeg læser forslaget og ser disse indvendinger, kan jeg ikke andet på nuværende tidspunkt end konkludere, at det ikke er lavet godt nok. Her må jeg på samme måde som ved det foregående lovforslag spørge, hvorfor vi ikke får ordentlig tid til at gennembehandle et sådant forslag, så vi kan få mulighed for at undersøge de indvendinger. Er

indvendingerne virkelig sagligt motiverede? Og hvordan gør man sådan på en ordentlig måde?

Det kan ikke være rimeligt, at først dummer man sig, og så spiller man ud her i den sidste måned, hvor alle ved, vi har travlt, og lægger nogle andre principper frem og møder en omfattende kritik.

Derfor må vi sige, at sådan som det ser ud nu, vil vi ikke tage ansvaret for forslaget i den foreliggende form. Sigtet er rigtigt, men et godt sigte skal man altså ikke ødelægge, fordi det arbejde, man lægger frem, ikke er gennemarbejdet godt nok.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Hr. Flemming Kofod-Svendsen var heroppe og gøre opmærksom på problemerne med hensyn til flaskegodtgørelse ved eksport osv. Jeg skal spørge hr. Flemming Kofod-Svendsen, om han ikke har set bilag 11, hvor embedsmændene på side 13 bliver spurgt om det, og på side 14 svarer de, at et forslag om nedsættelse af godtgørelse er principielt rigtigt, hvorefter det senere konkluderes, at man ikke vil gøre noget ved det, fordi man regner med, at man får skuddet ikrafttrædelsen frem til den 1. januar 2000, og så må virksomheden jo finde ud af at indrette sig. Den mellemliggende tid kan så udnyttes til at overveje alternativer og måder.

Det vil altså sige, at man har identificeret problemet, men man skal først se skaderne ske og have virksomhederne til at have tab. Så mit spørgsmål til hr. Flemming Kofod-Svendsen er: Har Kristeligt Folkeparti ikke set, at det spørgsmål har embedsmændene også svaret arrogant på ligesom de andre 14 sider arrogante svar, vi har fået?

Skatteministeren (Ole Stavad):

Jeg tror, det her er et forslag, som faktisk har en meget bred folkelig dækning. Jeg tror, det irriterer de fleste danskere, at hver gang man har været en tur ude og handle, slæber man langt, langt mere emballage med hjem, end der er nogen rimelighed i.

Derfor mener jeg også, det er rigtigt, at vi har taget fat på hele den problemstilling, også selv om vi ikke har nået det ideelle – ikke fordi vi ikke gerne vil det ideelle, lave livscyklusundersøgelser og gennemføre en emballageafgift, som ud over at forsøge at begrænse vægten også forsøger at styre emballagevalget over dér, hvor det er mindst miljøskadeligt.